

**LA VIRREINA
CENTRE DE LA IMATGE**

WORKING DOCUMENTS
Relats de la cultura immaterial

19 de novembre 2008 – 8 de febrer 2009
Espai Xavier Miserachs

WORKING DOCUMENTS

Relats de la cultura immaterial

Working Documents és una exposició que explora, a través de la pràctica artística i discursiva, la generació d'estratègies documentals audiovisuals i performatives d'intervenció crítica social.

Les línies de treball que transiten *Working Documents* s'estenen a les polítiques de gènere i la desidentitat, la traducció com a mediació per problematitzar els referents històrics culturals, la recepció de la imatge documental a través dels dispositius de projecció relacional, la performance com a geografia simbòlica i l'agenciament amb una clara vocació col·laborativa per construir imatges públiques.

Estratègies filmiques com **el desmuntatge, la imatge d'apropiació, la ficcionalització de la posada en escena i la postproducció de la narrativa** es mostren com a símptomes clars dels temps del Postcapital, en els quals la imatge-document es converteix en una forma de lectura crítica, oberta i plural dels contextos socials. La necessitat de documentar i crear documents ens remet a noves narratives que busquen intervenir en allò real, superposant-se a la noció deliberadament neutral del cinema directe i la presa directa de l'esdeveniment.

Al llarg del procés d'un any s'han anat desenvolupant una sèrie de trobades de debat entre les pròpies participants de *Working Documents* i entre aquestes i diferents agents socials i culturals de la ciutat de Barcelona, que s'han plasmat en diverses activitats públiques en el marc de la 16a Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona, el centre social i cultural okupat Exit i el cicle *Fora de programa* al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Aquestes activitats, juntament amb la creació d'un dispositiu wiki a Internet, han esdevingut plataformes potencials per reflexionar, a mode de subtrama, sobre el procés que porta a documentar un context com a forma d'acció i representació, sobre la disseminació dels recursos, la difusió i les diferents estratègies d'auto producció/autogestió de la pràctica artística en un entramat social.

L'acumulació d'aquest procés col·laboratiu en xarxa ha donat com a resultat una exposició que hem resolt a través d'un dispositiu anagramàtic*, en el qual cada intervenció artística està en relació amb el conjunt. *Working Documents* presenta un itinerari format per estructures modulars a manera de "fora de camp" amplificat, en el que les obres es connecten en una malla reticular de nocions apreses i desdocumentades.

Montse Romaní i Virginia Villaplana
Investigadores i productores culturals
Comissàries de l'exposició

* "Un anagrama és una combinació de lletres en una relació tal que cada una d'elles és, simultàniament, un element en més d'una sèrie lineal. Aquesta simultaneïtat és real i independent del fet que normalment es percebi en successió. Cada element d'un anagrama està en relació amb el conjunt, de tal manera que cap d'ells pot ser canviat sense que afecti les seves sèries i, d'aquesta manera, afecti el conjunt. De manera oposada, el conjunt guarda una relació tal amb cadascuna de les seves parts que, es llegeixi de la manera en què es llegeixi, horitzontalment, verticalment, en diagonal o, fins i tot, pel seu revers, la lògica del conjunt no es veu afectada, sinó que roman intacta. [...] En un anagrama tots els elements existeixen en una relació simultània. Conseqüentment, en el seu interior, res és primer i res és posterior, res és futur i res és passat, res és vell i res és nou."

Maya Deren, *Essential Deren. Collected Writings on Film by Maya Deren*, MacPherson & Company: Nova York, 2005, pp. 35-36.

OBRA

NATALIE BOOKCHIN

trip és una *road movie* que travessa més de setanta països i vint llengües. El viatge trasllada els seus espectadors a les fronteres físiques de les nacions, als límits conceptuals del nacionalisme i el turisme, als límits de l'idioma, l'etnicitat, el gènere i la classe. *trip* està formada per seqüències trobades a YouTube que havien estat enregistrades des de cotxes i altres vehicles en moviment. La carretera interrelaciona localitzacions disperses, tant com la informació que es mou entre espais geogràficament dispersos a Internet. De la mateixa manera que la Xarxa, la carretera a *trip* no du a una única destinació. El centre i la perifèria s'alternen constantment, amb persones, imatges i informació movent-se en totes direccions a través del globus. *trip* presenta una col·lecció de subjectivitats constantment canviant, com ara la del turista, el guia turístic, l'immigrant, el soldat, el camioner, el treballador en pro dels drets humans, l'expatriat, el treballador temporal, l'activista i el missioner. La presència de la carretera i el cotxe, conductes homogenis de la modernització, la industrialització i la globalització, és tan omnipresent en la pel·lícula que la seva substitució periòdica per *rickshaws*, *tuk-tuks* o carreteres amb prou feines transitables esdevé un recordatori de la distribució desigual de la modernitat arreu del món. Altres obstacles durant el viatge suggereixen en ocasions una resistència local al progrés de la globalització.

EMMA HEDDITCH

Som els signes i el senyal

Després de dues visites a Barcelona durant l'hivern del 2008 i un intercanvi d'idees i desitjos per al projecte *Working Documents*, vaig començar a escriure un seguit de textos, a fer intercanvis amb altres participants i a dur a terme accions com un conjunt continuat de respostes a la invitació de presentar alguna cosa per al període d'exposició i el seu espai. Volia mantenir aquella invitació present en la vida diària, practicar-la en el temps, en comptes d'esperar a fer-la més endavant. Continuaré així, dibuixant en el present i el que sigui possible en aquest moment.

El vespre de la inauguració, faré una *performance*. Començaré al CCCB, com a convidada al Festival de Cinema Independent de Barcelona, l'Alternativa. Vull reconèixer interessos compartits en la producció cultural i en les condicions sota les quals produïm representacions amb altres persones i organitzacions de la ciutat. Es projectaran en vídeo documents de les setmanes prèvies a aquest dia, que posteriorment es quedaran en l'exposició. Més tard, caminarem cap a l'exposició *Working Documents* a La Virreina, tot afegint-me a l'exposició amb els gestos que he estat assajant en els darrers mesos.

MARINA GRZINIC I AINA SMID

El vídeo contemporani està atrapat en una amnèsia obscena entorn de totes les pràctiques, teories i polítiques produïdes en el mitjà extern al Primer Món capitalista. El vídeo construeix la seva pròpia nova genealogia conceptual en reflexionar sobre història experimental diferent. Quelcom que s'ha convertit en necessari avui dia atesos els canvis en la producció digital de vídeos i els crítics vocabularis artístic-històrics. Una de les preguntes que planteja el vídeo és: ¿com documentem la pobresa del vídeo com a mitjà en relació amb la condició de la seva producció actual? ¿Quin significat té representar la lluita de classes, l'antagonisme que es reflecteix en el vídeo i connecta el mitjà a una postura política i social del capitalisme contemporani més àmplia? Exigim la descolonització del coneixement i demanem que es re/representi la lluita de classes de nou.

ALEJANDRA RIERA

Enquête sur le/nostre dehors (“Investigació sobre el/nostre afora”) és una forma d’actualització del meu treball *maquettes-sans-qualité* (“maquetes-sense-qualitat”, 1995-2005), n’és la superació. De la mateixa forma que la investigació està destinada a ser superada, actualitzada alhora en relació amb el present i re/constituint-se per un col·lectiu de treball al voltant d’una circumstància determinada. La cerca d’adequació al present no és precipitació, relació amb l’actualitat, sinó ben al contrari, implica centrar-se en el temps, en el temps present a l’altre costat de la seva imatge més immediata.

Dans ce monde du concret (“En aquest món del concret”) és el títol d’un treball no acabat, ni tan sols d’un treball anterior, sinó simplement d’una sèrie de fotografies i de les seves llegendes així com d’alguns objectes que concerneixen l’inici d’un qüestionament sobre les relacions que ens uneixen a les eines i, de manera més general, a les màquines. Aquest inici, que atesa la seva dificultat per emergir em sembla oportú compartir a *Working Documents*, es pot llegir també com una sèrie de notes sorgides de la lectura del text de Maya Deren *Un anagrama d’idees sobre l’art, la forma i el cinema*.

MARIA RUIDO

La escena del crimen. [PLAN ROSEBUD: sobre imágenes, lugares y políticas de memoria]

Fa gairebé 3 anys vam iniciar un projecte d’investigació interdisciplinari que acabaria convertint-se en un intent de mapejat sobre l’actual situació de les polítiques de memòria a Galícia –i, per extensió, a l’Estat espanyol–, molt especialment centrat en la representació, així com en els dispositius de control sobre els cossos i les subjectivitats durant la llarga dictadura del general Franco i la Transició. Així naixia *Plan Rosebud*, un treball que ja des del seu títol traslluïa un inequívoc homenatge a les intencions que es desprenien del film *Citizen Kane* (1941): evidenciar la qualitat constructiva dels discursos; exposar la complexitat dels fragments que conformen les memòries; reflexionar sobre la distància que existeix entre relats de memòria i narratives històriques, a vegades superposades o confusament solapades.

La primera versió de *Plan Rosebud* l’anomenarem *La escena del crimen* i és un recorregut per 5 escenaris de guerra i repressió, re significats per les actuals polítiques de memòria de tres estats amb passats recents ben diferents (Regne Unit, França i Espanya), però amb alguns punts en comú, especialment la seva inserció en els circuits turísticoculturals de l’economia global.

SANDRA SCHÄFER

Stagings: la vídeoinstal·lació Actuar en la història i la instal·lació Cinema mòbil

Tant en el meu treball artístic com cinematogràfic m’interessen interrogants sobre la producció de representació respecte dels patrons de cada gènere. Per això, fa uns anys que col·laboro amb l’Elfe Brandenburger i actrius a Kabul en el projecte *Passing the Rainbow*, un film sobre mètodes per minar les rígides normes de gènere a la societat afganesa, així com la producció de representació al nivell de la posada en escena fílmica, o també del dia a dia.

La vídeoinstal·lació *Stagings*, que presento a *Working Documents*, es divideix en dos parts: la projecció doble *Actuar en la història* situa el procés de gestació del film *Passing the Rainbow* en el punt de partida, reorganitza el material usat, reprèn escenes que no surten a la pel·lícula, reflecteix l’acollida a Berlín i Kabul i hi afegeix enregistraments històrics rarament vistos obtinguts dels arxius de Nancy Hatch Duprée i Williams Afghan Media Project.

Darrera de la instal·lació hi trobem la instal·lació *Cinema mòbil*. Las pel·lícules que s’hi mostren es van rodar a l’Afganistan i l’Iran, i tematitzen la construcció de patrons de conducta de gènere en els seus respectius contextos socials. La instal·lació *Cinema*

mòbil es posa a disposició de grups i projectes com a plataforma de presentació i de debat. Les pel·lícules de *Cinema mòbil* s'ofereixen a més en préstec dins d'una maleta perquè deambulin per diversos contextos fora de l'espai d'exposició.

ACTIVITATS I ESPAIS

Dimarts 18 de novembre de 2008: *Performance* de l'artista Emma Hedditch *We Are The Signs And The Signal* ("Som els signes i el senyal").

Començarà al Hall del CCCB a les 18.30 h, des d'on seguirà un recorregut fins arribar a l'exposició *Working Documents*, a La Virreina Centre de la Imatge (19.30 h).

Amb la col·laboració de l'Alternativa, Festival de Cinema Independent de Barcelona.

Jornades al voltant dels processos de producció, les estratègies visuals i els modes de disseminació en les produccions documentals presents a *Working Documents*.

Dimecres 19 de novembre de 2008, 18 h

Espai 4 del Palau de La Virreina. La Rambla, 99. Barcelona

Presentació dels treballs de les artistes participants a *Working Documents* i posterior debat.

Dijous 20 de novembre de 2008, 18 h

Espai 4 del Palau de La Virreina. La Rambla, 99. Barcelona

Sessió oberta per presentar propostes documentals en fase de producció. Aquesta sessió pretén estimular un intercanvi d'opinions i experiències entre realitzadores.

Amb la participació de les artistes i comissàries de l'exposició.

Dimecres 14 de gener de 2009, 19.30 h

Llibreria La Central del Raval. Elisabets, 6. Barcelona

Presentació del llibre *Plan Rosebud: sobre imágenes, lugares y políticas de memoria*, editat per María Ruido, amb la presència de l'artista i col·laboradors del llibre.

Dijous 15 de gener de 2009, 19 h

Espai 4 del Palau de La Virreina. La Rambla, 99. Barcelona

Projecció del film *Plan Rosebud 1* (114 min) i posterior debat amb l'autora, María Ruido.

Divendres 16 de gener de 2009, 19 h

Espai 4 del Palau de La Virreina. La Rambla, 99. Barcelona

Projecció del film *Plan Rosebud 2* (121 min) i posterior debat amb l'autora, María Ruido.

21, 22, 28, 29 i 30 de gener de 2009

Classes impartides al Màster en Estudis i Projectes de Cultura Visual (Universitat de Barcelona) per Marina Grzanic, Montse Romaní i María Ruido. Més informació a: <http://www.ub.es/culturavisual/>

4 i 5 de març de 2009:

Classes impartides al Màster en Estudis i Projectes de Cultura Visual (Universitat de Barcelona) per Virginia Villaplana.

Més informació a: <http://www.ub.es/culturavisual/>

CINEMA MÒBIL

La instal·lació *Cinema mòbil* conté una selecció de cinc pel·lícules, de les quals el visitant en pot escollir una, que ha de demanar a la persona responsable de la sala.

A banda del film *Passing the Rainbow* ("Creuant l'arc de Sant Martí", 2007) dirigit per Sandra Schäfer i Elfe Brandenburger, s'hi poden veure tres pel·lícules més rodades a l'Afganistan: el documental *25 Darsad* ("25 per cent", 2007) de Diana Saqeb sobre parlamentàries a Kabul; la pel·lícula d'acció *Nejat* ("Rescat", 2007) de Saba Sahar, on ella mateixa fa el paper de la superheroïna; i *Saya* ("Ombra", 1990) de Nacir Alqas, un curtmetratge que, rodat a l'estil neorealista italià, remet a la breu història del cinema afganès. La cinquena producció, *Le mouvement de libération des femmes iraniennes - Année zéro*, amplia la perspectiva al país veí, l'Iran. Aquest documental, gravat el 1979 a Teheran pel grup francès Política i Psicoanàlisi, testimonia les primeres protestes contra l'establiment del nou règim. Les dones es manifesten, en concret, com a protesta per la imposició del mocador decretada per Khomeini.

A més a més, la instal·lació *Cinema mòbil* es posa a disposició de grups i projectes com a plataforma de presentació i debat.

Per al préstec de les pel·lícules del *Cinema mòbil*, contacteu amb: info@workingimages.org

LES CITES DE LES ARTISTES

Aquests fragments formen part de l'intercanvi oral i textual mantingut entre les artistes i les productores culturals que participen a *Working Documents* durant els encontres de treball duts a terme entre 2007 i 2008.

La següent selecció de cites articula les diferents posicions preses per les artistes en la construcció de narratives de gènere i els processos de desdocumentació.

EMMA HEDDITCH

“Vull treballar amb el present i la presència de la situació en què ens hem trobat per posar en primer pla les relacions socials i les subjectivitats que té aquest projecte i que produeix. Vull treballar amb vosaltres i amb l'espai i el temps de l'exposició, com una cosa construïda per persones i a través de la intervenció i la conducta de persones que s'hi relacionen. Vull trencar amb la manera aïllada de treballar, i pensar de forma conjunta, suggerir i estar junts, fixar-nos l'un en l'altre. Observar i registrar la materialitat de l'espai. Com el construïm i com ens hi relacionem? Preguntar o pensar sobre com podríem trencar amb aquestes construccions, o canviar el propòsit, radicalment, íntimament amb altres, apropant-nos i allunyar-nos-en, precisament en aquesta situació.”

NATALIE BOOKCHIN

“La globalització contemporània –el moviment global de persones, idees i productes– està intrínsecament lligada al moviment de capital: les persones es desplacen fins on hi ha llocs de treball, les grans empreses deslocalitzen les seves fàbriques per reduir els costos, els béns s'exporten a “nous” mercats. Com a prolongació de les primeres operacions occidentals per a la construcció de l'imperi, del comerç internacional i la voluntat de dominació política, els mercats menen avui dia la globalització (tot i que potser no del tot: la construcció de l'imperi i l'anhel de dominació política són encara vigents).

La pel·lícula *trip* viatja a través de la divisió internacional i de gènere del treball, a través de les fàbriques xineses a Shenzhen i Tianjin, les refineries saudites, la prostitució russa i tailandesa, les galindaines mexicanes al costat de la carretera en passos fronterers, des dels mercats de Dakar fins als de Beverly Hills. Pot semblar que la guerra i els altres conflictes aturen el moviment, però el transport de mercaderies és incessant i els camioners han de continuar a les carreteres fins que són disparats o bombardejats. I la guerra, finalment, també genera més moviment: més soldats, més peregrins, més contractistes i, per descomptat, més refugiats.”

MARINA GRZINIC I AINA SMID

“La crisi de representació en l'art contemporani (i no només en vídeo) està relacionada amb la capacitat amb què som capaços de traslladar de nou el conflicte, la contradicció social a l'obra. Precisament perquè la política de representació encara és un interrogant obert, ens hem de preguntar: com podem fer que el videoart esdevingui una pràctica política explícita? La nostra resposta és buscar maneres de re/presentar el conflicte en l'obra d'art, un conflicte que assenyali processos de contradicció social, injustícia racial i expropiació de capital. Però per fer-ho, el mitjà i el coneixement que contenen s'ha d'expandir més enllà dels confins d'Europa; la nostra funció, aleshores, cal que sigui la d'examinar la relació de la democràcia occidental amb l'imperialisme i el colonialisme.”

ALEJANDRA RIERA

“Penso que necessitem *un altre fer*. Descobrir les nostres *maneres de fer* per mitjà de documents de treball, d'estudi –anomenats aquí “working documents”– pel que tenen a *veure amb* formes de percepció, tenint en compte el que precedeix, aquests moments de *prehistòries* en l'instant en què un document es pren en consideració, es fa servir o es deixa de costat com a vestigi d'una època. Què és el que treballa en un document de treball, què és el que l'ha treballat, com, de quina mena de treball es tracta, de quina manera el nostre treball es distancia del TREBALL que no volem fer, repetir o consentir. Un document, per a mi, comença a “activar-se”, a vibrar quan comença a sembrar el dubte sobre si mateix, quan es mostra com a procés, quan es permet dir no. És així que la negació, que no és evident, sorgeix no com una aparença sinó des de l'interior, com una forma no fixada en la concreció d'innombrables pèrdues.”

MARIA RUIDO

“Si la nostra pròpia memòria és producte d'una reconstrucció continuada, segons es desprèn de l'obra fundacional *La memòria col·lectiva* de Maurice Halbwachs i d'altres de posteriors, existeix un procés d'elaboració institucional (dut a terme per l'estat o per institucions supraestatals) que “destil·la” les diferents memòries a fi de generar una memòria hegemònica des del present que pugui ser compartida per la comunitat. Aquest procés es pot produir com una imposició (dictadura, censura...) o com un acord basat en el pacte de representativitat que se suposa com a legítima als polítics en un estat democràtic. La negociació i la difusió d'aquesta memòria consensual és el que podríem anomenar “polítiques de memòria”, una sèrie d'accions, reglaments o imposicions més tàcites que no explícites que tenen influència directa en les lleis, representacions, símbols, polítiques culturals i educatives, etc., que ens conformen a tots i totes.”

SANDRA SCHÄFER

“Què significa apropiat-se de característiques considerades masculines per trobar una feina al mercat laboral i poder esquivar així la prohibició de treballar que el règim talibà imposa a la dona? I per què les dones fan la professió d'actrius que generalment es considera “deshonesta” a la societat afganesa? Moltes no tenen cap formació professional i el recurs freqüent a la improvisació proporciona a les intèrprets un ampli espectre creatiu. A més dels seus papers, les actrius també han de justificar la seva feina davant de les seves famílies i en altres contextos socials.”

ELS CURRÍCULUMS DE LES COMISSÀRIES

MONTSE ROMANÍ

Des de l'any 1992 treballa en el camp de la gestió cultural en diferents entitats culturals d'autogestió, així com de caràcter institucional. Realitza un Màster en Comissariat Independent al Goldsmiths College, Universitat de Londres. Actualment combina la feina de productora cultural amb l'escriptura i la docència.

Entre els seus projectes destaquen: *Non Place Urban Realm*, South London Gallery, Londres (1999); *Imaginando Identidades*, Espai 22a, Barcelona (2000); *Memoria Urbana i Espectacle* (XII Premio Espais a la Crítica de Arte en l'apartat de projectes de comissariat); Fundació Espais, Girona (2001); *Benvingut a Banyoles*, Sala Municipal El Tint, Banyoles (2001-2002); *Total Work*, Sala Montcada, Barcelona (2003); *Tourismos. La derrota de la disensió* (junt a Núria Enguita y Jorge Luís Marzo), Fundació Antoni Tàpies, Barcelona (2004); *¿Qué c*** tiene que ver la música con la industria y el feminismo, en un centro de arte?* (amb Laurence Rassel), Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona (2005).

Ha dirigit, produït i editat juntament amb Maria Ruido i Virginia Villaplana el vídeo assaig *Las narrativas del trabajo* (Barcelona-València 2005). També amb elles dirigeix una secció per a la Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona des de l'any 2003. D'altra banda, a l'any 2007 rep la beca d'intercanvi de Can Xalant (Centre de Producció Artística, Mataró) com a resident al centre d'art Platform Garanti d'Istanbul.

Entre les seves últimes publicacions destaquen: *I+D de les Arts Visuals a Catalunya: una aproximació* (Catalunya Laboratori – AAVC, 2006), *L'Arxiu Manresa Pla de Bages: representacions alternatives en el treball cultural comunitari* (SIT Manresa. Servei d'Interpretació Territorial, Actar, Barcelona 2008), *Formats expositius, pràctiques col·laboratives i narratives dissidents. Una deriva pels darrers quinze anys* (PAPERS D'ART, Especial 20è aniversari, Fundació Espais Girona 2008).

VIRGINIA VILLAPLANA

Artista, escriptora, productora cultural i professora associada de la Universitat de València al departament de Teoria dels llenguatges i Ciències de la Comunicació des del 2006. És autora dels llibres *Zonas de Intensidades* (Madrid, 2008), *24 Contratiempos* (València, 2001), i *Cine Infinito* (València, 2007), així como de nombrosos articles i assajos sobre cinema, literatura, arts visuals, crítica cultural i gènere. Estudis de Direcció Cinematogràfica, The London Film Academy i Doctora en Belles Arts i Comunicació.

Com a artista desenvolupa projectes de cinema, fotografia i instal·lació com *La exhumación de la Infamia* (OffLimits, Madrid, 2008), *Cine Infinito* (Sala la Gallera, València 2008), Espai Visor a Arco i D-Foto (2008), *Cara a Cara. Diàlegs i confrontacions frontereres* (Centre Cultural de Miami, EEUU, 2007), *Mapas, Cosmografies i punts de referència* (CGAC, 2007), *Una pel·lícula de ficció* (MUSAC, 2004), i *Cossos de producció* (CGAC, 2005). *El cine del afuera: el espíritu del retrato*. San Sebastián (2003), *Arquitecturas del discurso* (Fundació Antoni Tàpies, Ute Meta Bauer, Barcelona 2002), *Cine y casi cine* (MNCARS, Madrid 2001), *Kosmópolis. Verbarium* (CCCB, Barcelona 2002), *Narratives of work* (INIVA Londres, 2002), *Monocanal*, (MNCARS, Madrid 2002).

Actualment es dedica a l'escriptura de narrativa i assaig, i imparteix workshops a diferents xarxes de coneixement en centres d'arts nacionals i internacionals i universitats: Institute of International Visual Arts (Londres), Kunstverein Munich

(Alemanya), University of Antwerp, University Centre of Limburg (Brussel·les), Musac (Lleó) o la Universitat de Barcelona. Ha coeditat el llibre *Cárcel de amor. Relatos Culturales sobre la violencia de género* (Madrid, Museo Reina Sofía, 2005). Com a productora cultural ha desenvolupat els projectes de media arts i arts visuals, *Imaginarios en Tránsito* (Centro Gallego de la Imagen, 2007), *In/security in a global context. The city of Women* (Ljubljana, Slovenia) y *Le détournement des technologies*, (Constantvz, Brussel·les).

BREU CURRÍCULUM DE LES ARTISTES

NATALIE BOOKCHIN (Estat Units)

Natalie Bookchin és una artista amb formació en fotografia i cinema àmpliament coneguda per teoritzar sobre l'espai d'Internet com a font de producció artística, així com per la seva creació artística, que empra l'Internet com a material i com a lloc. La seva última obra se centra en els paisatges globals i reflecteix vies a través de les quals les condicions globals actuals produeixen noves percepcions conceptuais i visuals. Resident a Los Angeles, codirigeix el Programa de Mitjans i Fotografia de l'Escola de Belles Arts a CalArts.

EMMA HEDDITCH (Regne Unit)

Emma Hedditch és una artista i escriptora actualment resident a la ciutat de Nova York. Hedditch va dur a terme una investigació en col·laboració amb la Copenhaguen Free University en el període 2001-2007 i és una de les responsables de Cinenova Women's Film & Video Distribution a Londres.

MARINA GRZINIC I AINA SMID (Eslovènia)

Marina Grzinic i Aina Smid són vídeoartistes des del 1982. Han col·laborat en més de 40 projectes de videoart, han produït un curtmetratge en 16 mm i han realitzat nombroses instal·lacions de vídeo i nous mitjans digitals. Independentment, han dirigit diversos vídeos i produccions de televisió.

SANDRA SCHÄFER (Alemanya)

Ha visitat en diverses ocasions Kabul i Teheran des del 2007 per treballar amb Elfe Brandenburger en la pel·lícula *Passing the Rainbow* i investiga per al festival de cinema *Kabul/Teheran 1979ff: Filmlandschaften, Städte unter Stress und Migration*. És una de les comissàries del festival de cinema *Splice In/ Second Take* (2007/08) sobre gènere i societat a l'Afganistan, els seus països veïns i Europa.

ALEJANDRA RIERA (Argentina-França)

Artista nascuda a Buenos Aires, viu i treballa a França des del 1989. Entre 1995 i 2005 realitza les *maquettes-sans-qualités* ("maquetes-sense-qualitat"), un dispositiu d'escriptura que acull múltiples veus a partir de la lectura d'una fotografia, la seva llegenda i l'article que la convoca. Des del 2003 du a terme una *Enquête sur le/notre dehors* ("Investigació sobre el/nostre exterior"), treball sobre la normalitat realitzat amb UEINZZ, grup de teatre compost de persones amb patiments psíquics, terapeutes, filòsofs i actors. Actualment el seu treball se centra en pensar, des d'un punt de vista que no és ni expert ni sociològic, la nostra relació amb les eines i, de manera més general, amb les màquines.

MARÍA RUIDO (Espanya)

Artista i investigadora, desenvolupa –fonamentalment a través del vídeo i l'escriptura– projectes interdisciplinaris sobre l'elaboració social del cos i la seva ubicació en els imaginaris del treball, així com sobre els mecanismes de construcció de les memòries i la seva relació amb les formes narratives de la història.

Institut de Cultura de Barcelona
Oficina de premsa

La Rambla, 99
08002 Barcelona

Telèfon
933 161 069

Correu electrònic
premsaicub@bcn.cat